

Το Πολυτεχνείο του '73 δεν ήταν γιορτή. Ήταν κοινωνική εξέγερση και πάλι ταξική.

Την περίοδο της χούντας το δικτατορικό καθεστώς προστάτευε με επιμέλεια τα συμφέροντα του κεφαλαίου, ποδοπατώντας τα εργασιακά δικαιώματα. Η καταστολή των απεργιών, οι διώξεις των συνδικαλιστικών ελευθεριών, η φτωχοποίηση, η εντεινόμενη ταξική εκμετάλλευση, τα μεροκάματα στα όρια ή και κάτω από τα όρια της επιβίωσης, είναι τα στοιχεία που συνθέτουν την ζοφερή πραγματικότητα για τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα στην περίοδο της χούντας. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις διαλύθηκαν και τα μέλη τους διώχθηκαν. Παράλληλα στη ΓΣΕΕ οι εγκάθετοι της χούντας νομιμοποιήθηκαν με «συνέδριο» το 1970. Σήμερα σε καθεστώς κοινοβουλευτικής δημοκρατίας με σοσιαλδημοκρατική διακυβέρνηση, η επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα ψηφίζεται στην δημοκρατικά εκλεγμένη βουλή. Τότε με χούντα και σήμερα με δημοκρατία τα εργασιακά δικαιώματα στοχοποιούνται το ίδιο σκληρά προς όφελος του κεφαλαίου. Η μαύρη εργασία, η εντεινόμενη ταξική εκμετάλλευση, τα μεροκάματα πείνας, η απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, ο κρατικοδίαιτος γραφειοκρατικός συνδικαλισμός που λειτουργεί για τα συμφέροντα των αφεντικών και ως μια βαλβίδα εκτόνωσης της ταξικής αντίδρασης, η διαρκής φτωχοποίηση των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων, παραμένουν ίδια, είτε με τη μάσκα της χούντας είτε με της δημοκρατίας.

Η λεηλασία της φύσης στον βωμό του κέρδους των αφεντικών παραμένει αναλλοίωτη τότε και σήμερα. Η απαλλοτρίωση τεράστιας έκτασης καλλιεργήσιμης γης για την δημιουργία του αεροδρόμιου των Σπάτων στην περιοχή Σαγκάνι, ξεκίνησε το 1970 προς όφελος της κερδοφορίας ιδιωτικών εταιρειών (Όμιλος Gredeco, Naco). Η καταστροφή του δάσους στις Σκουριές σήμερα προς όφελος της Eldorado Gold

αντίστοιχα, επιβεβαιώνει πως το κράτος ανεξαρτήτου πολιτεύματος πριμοδοτεί την καταστροφή της φύσης για την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Η καταστολή και ο κοινωνικός έλεγχος στην χούντα ήταν ο στρατός στους δρόμους, οι φυλακίσεις, τα βασανιστήρια πολιτικών κρατουμένων, τα στρατοδικεία, οι νόμοι που απαγόρευαν την κυκλοφορία της νύχτα, τις συναθροίσεις, τις συγκεντρώσεις, η φίμωση της ελευθερίας του πολιτικού λόγου και των πολιτικών δράσεων. Σήμερα η καταστολή και ο κοινωνικός έλεγχος έχει, δημοκρατικά πάντα, «εκσυγχρονιστεί». Η παρουσία χιλιάδων μπάτσων στους δρόμους, οι πλήρως στρατιωτικοποιημένες μονάδες καταστολής, ο «εξελιγμένος» κοινωνικός έλεγχος με κάμερες παντού, το ηλεκτρονικό εισιτήριο για τις μετακινήσεις σε ΜΜΜ κ.α., οι τρομονόμοι (187, 187^Α), τα τρομοδικαστήρια για όσους και όσες εναντιώνονται μαχητικά απέναντι στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό κράτους και κεφαλαίου, οι εξευτελιστικές συνθήκες που επικρατούν στις φυλακές και τα ψυχιατρεία, φροντίζουν να μας υπενθυμίζουν καθημερινά την βίαιη επιβολή του κράτους πάνω στις ζωές μας ασχέτως πολιτεύματος.

Παράλληλα ο εθνικισμός και ο μιλιταρισμός ως αναπόσπαστα στοιχεία της λειτουργίας του κράτους δεν έχουν καμιά διαφορά στο πώς εκφράζονται σήμερα σε σχέση με το πώς εκφραζόταν την περίοδο της χούντας, αρκετές δεκαετίες πριν. Οι στρατιωτικές και μαθητικές παρελάσεις, η δοξολογία της έναρξης του πολέμου το 1940 και του 1821, οι ελληνορθόδοξες αφηγήσεις και η πλύση εγκεφάλου από νωρίς στα σχολεία πάνω στο τρίπτυχο πατρίς – θρησκεία – οικογένεια, ο εθνικισμός πάνω στην «μοναδικότητα της ελληνικής φυλής», η υποχρεωτική θητεία στο στρατό, η εθνικιστική προπαγάνδα των ΜΜΕ και η καλλιέργεια του ρατσισμού, (ξενοφοβία, ισλαμοφοβία, αντισημιτισμός), επιβεβαιώνουν πως τα δομικά στοιχεία της εθνικιστικής προπαγάνδας του κράτους είναι ίδια και απαράλλαχτα σήμερα και τότε.

Σε χούντα ή δημοκρατία η συνέχεια του κράτους παραμένει αναλλοίωτη. Χούντα ή δημοκρατία εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Τότε και σήμερα, ο ολοκληρωτισμός κράτους και κεφαλαίου εξακολουθεί να ισοπεδώνει τις ζωές των καταπιεσμένων, τις ζωές μας.

ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ

Βόλος, 15 Νοέμβρη 2017

Αναρχική Συλλογικότητα m[Ⓐ]nifesto
<https://manifesto-volos.espivblogs.net/>